

[Tinning]

»Vil ministeren oplyse, hvornår undersøgelsen af den såkaldte berufsverbotsag fra Tønder forventes afsluttet?«

Skriftlig begrundelse

Sagen går tilbage til oktober 1981.

To vikarer gennem flere år i Tønder var af den ledende skoleinspektør indstillet til to af tre stillinger som fast vikar. De to var imidlertid kendt som medlemmer af DKP. Gennem skolekommissionens og senere byrådets behandling af ansættelsessagen blev de to forbigået til trods for den ledende skoleinspektørs indstilling og til trods for, at ingen med ét ord havde kritiseret deres hidtidige arbejde, samt uanset en meget kraftig støtte til de to fra lærere, elever og forældre.

Sagen blev rejst i folketingets spørgetid af bl.a. VS, og den fungerende undervisningsminister oplyste, at Sønderjyllands amtsråd var i færd med at foretage en undersøgelse af sagen på foranledning af en henvendelse fra folketingets ombudsmand. Det var den 28. oktober 1981. Siden er der ikke sket noget som helst, så vidt det er spørgeren bekendt.

Det er under alle omstændigheder af den største vigtighed for den samlede folkeskole, at der gøres op med ethvert forsøg på udøvelse af reelt berufsverbot.

Tøndersagen var ikke det første forsøg og heller ikke det sidste. På det seneste er der bl.a. dukket en sag op i Ebeltoft, som stinker mindst lige så kraftigt af magtfordrejning og politisk forfølgelse som Tøndersagen. I Ebeltoftsagen drejer det sig om mindst én erklæret SF'er, som er blevet nægtet ansættelse som børnehaveklasseleder, hvor der ikke er tvivl om, at den pågældende er blevet tilsidesat af politiske grunde.

Det er klart, at berufsverbot under alle omstændigheder er uacceptabelt, hvad enten det drejer sig om folkeskolen eller om andre områder. Det er derfor på høje tid, at i det mindste undersøgelsen af Tøndersagen bliver afsluttet.

Undervisningsministeren (Dorte Bønnedsen):

Jeg går ud fra, at det er spørgeren bekendt, at dette spørgsmål blev drøftet i spørgetiden i oktober måned sidste år. Det blev ved den lejlighed oplyst, at Sønderjyllands amtsråd havde fået en henvendelse fra folketingets ombudsmand, og at det i anledning af

denne henvendelse var i færd med at undersøge sagen.

Jeg kan yderligere oplyse, at også Danmarks Lærerforening på vegne af to ansøgere til de omtalte stillinger har påklaget sagen til amtsrådet.

Amtsrådets undersøgelse af sagen resulterede, hvis man skal referere det meget kort, i, at man ikke fandt holdepunkter for at anfægte byrådets afgørelse, og det blev meddelt ombudsmanden og Danmarks Lærerforening i marts måned 1982.

Derefter har Lærerforeningen med hjemmel i skolestyrelsesloven påklaget denne afgørelse til ministeriet den 18. marts, og ministeriet har, som det er normal praksis, omgående videresendt den til amtsrådet og bedt om en udtalelse, en udtalelse, der skulle være baseret på en udtalelse også fra Tønder byråd.

Ministeriet har for ganske få dage siden fået svar fra amtsrådet og vil på det grundlag, der nu foreligger, søge at behandle sagen. Denne sagsbehandling vil blive fremskyndet mest muligt, men jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at det er en ganske omfattende sag, og at ministeriet derfor må have den fornødne tid til at sætte sig ind i den.

Tinning (VS):

Sagen drejer sig jo, som også undervisningsministeren kort var inde på, om en sag, der går helt tilbage til oktober 1981, da to vikarer, som af den ledende skoleinspektør var indstillet til to ud af tre stillinger, blev forbigået både af skolekommissionen og senere af byrådet. Det er en sag, som har en ubehagelig og uhyggelig stank af politisk magtfordrejning og politisk forfølgelse.

Nu kan jeg forstå på svaret, at man ikke i amtsrådet har fundet, at der var nogen indvendinger at gøre. Vi har ikke i uddannelsesudvalget set på disse ting, og jeg har heller ikke selv bedt om det, så det skal ikke forstås som en direkte kritik, men det kan sådan set ikke overraske, at man måske i denne sammenhæng ikke har fundet, at der var noget juridisk at hænge det op på.

Nu må vi så vente og se, hvad undervisningsministeriet når frem til, men jeg vil godt understrege, at for os drejer det her sig om, at selv om de juridiske spilleregler er overholdt, er det ikke desto mindre en sag, der meget klart osrer af, at der er en eller anden